

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2013 m. gruodžio 23 d. (06.01)
(OR. en)**

18167/13

**Tarpinstitucinė byla:
2013/0443 (COD)**

**ENV 1235
ENER 600
IND 388
TRANS 693
ENT 356
SAN 555
PARLNAT 325
CODEC 3086**

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
data:	2013 m. gruodžio 20 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Uwe CORSEPIUSUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2013) 920 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2013) 920 final.

Priedama: COM(2013) 920 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš
dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Bendrosios aplinkybės. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/81/EB¹ kiekvienai valstybei narei nustatytos metinės išmetamųjų teršalų nacionalinės ribos, taikomos sieros dioksidui (SO₂), azoto oksidams (NO_x), nemetaniniams lakiesiems organiniams junginiams (NMLOJ) ir amoniakui (NH₃), kurios turi būti pasiektos iki 2010 m. Nustatant šias ribas siekta visoje Sąjungoje sumažinti oro taršą ir jos neigiamą poveikį visuomenės sveikatai ir aplinkai ir laikytis Geteborgo protokolo².

Šiuos reikalavimus reikia peržiūrėti ir atnaujinti, siekiant spręsti labai svarbias ir vis dar neišspręstas su oro tarša Sąjungoje susijusias pavojaus sveikatai ir poveikio aplinkai problemas ir Sąjungos teisę suderinti su naujais tarptautiniais įsipareigojimais, priimtais 2012 m. persvarsčius Geteborgo protokolą.

Reikalaujami poveikio mažinimo tikslai nustatyti persvarstytoje Teminėje oro taršos strategijoje³, kuria atnaujinami veiksmai siekiant Sąjungos ilgalaikio tikslo užtikrinti tokį oro kokybės lygį, kuris neturėtų didelio poveikio ir nekeltų reikšmingo pavojaus žmogaus sveikatai ir aplinkai. Šis pasiūlymas – viena iš pagrindinių teisėkūros priemonių šiems poveikio mažinimo tikslams pasiekti.

Šiame pasiūlyme ne tik nustatoma, kiek dar turi būti sumažinta išmetamųjų teršalų, bet ir nurodomi kai kurių Sąjungos oro politikos programos įgyvendinimo trūkumų šalinimo būdai bei atsižvelgiama į poreikį geriau koordinuoti veiksmus išmetamųjų teršalų mažinimo ir oro kokybės, taip pat klimato kaitos ir biologinės įvairovės apsaugos srityse.

Atsižvelgiant į būtiną Direktyvos 2001/81/EB pakeitimų pobūdį ir apimtį, taip pat į poreikį didinti nuoseklumą ir teisinį aiškumą, Direktyvos 2001/81/EB peržiūra turi būti atliekama ją panaikinant ir priimant naują direktyvą (šią direktyvą).

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Šios iniciatyvos tikslai dera su strategijos „Europa 2020“ pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslais ir juos sustiprina. Jie turėtų padėti skatinti inovacijas, kurios bus naudingos remiant ekologiškai tvarų augimą ir išlaikant Europos ekonomikos konkurencingumą, kartu padėdamos pareiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, apsaugoti Europos gamtinį kapitalą ir pasinaudoti Europos pirmaujančia padėtimi naujų ekologiškų technologijų plėtros srityje⁴. Paprastinant ir aiškinant dabartinę politiką, kad ją būtų galima geriau įgyvendinti, kai įmanoma, vadovaujamasi pažangesnio reglamentavimo principais⁵.

¹ 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų (OL L 309, 2001 11 27, p. 22).

² Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (JT EEK) 1999 m. Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos protokolas dėl rūgštėjimo, eutrofikacijos ir pažemio ozono mažinimo.

³ Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos švaraus oro programa“, COM(2013) [xxx].

⁴ Komisijos komunikatas „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“, COM(2010) 2020 galutinis, 2010 3 3.

⁵ Komisijos komunikatas „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“, COM(2010) 543 galutinis, 2010 10 8.

Nustatant priemones rūpinamasi, kad būtų apsaugoti MVĮ interesai pagal principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“⁶. Užtikrinamas derėjimas su priemonėmis tokiose glaudžiai susijusiose srityse kaip transportas, pramonė, žemės ūkis, klimato kaita ir efektyvus išteklių naudojimas.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Peržiūra buvo grindžiama žiniomis, kauptomis keletą dešimtmečių Sąjungos ir tarptautiniu mastu atliekant oro kokybės vertinimus ir vykdant oro kokybės valdymo ir peržiūros veiklą. Konsultuotasi su tokiais šalimis kaip valstybių narių valdžios institucijos, atsakingos už dabartinės politikos programos įgyvendinimą visais administraciniais lygmenimis. Siekiant užtikrinti skaidrumą ir suteikti suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti pastabų ir informacijos, 2011 m. birželio mėn. – 2013 m. balandžio mėn. surengti penki suinteresuotųjų šalių susitikimai. Norint sudaryti sąlygas dalyvauti kuo platesniam suinteresuotųjų šalių ratui, visi susitikimai buvo transliuojami internetu. Tuo pačiu metu surengtos dvi viešos konsultacijos: per 2011 m. pabaigoje vykusias pirmąsias viešas konsultacijas didžiausias dėmesys skirtas dabartinės oro kokybės politikos programos stipriųjų ir silpnųjų pusių peržiūrai, o per 2013 m. pradžioje vykusias antrąsias viešas visų suinteresuotųjų šalių konsultacijas internetu daugiausia nagrinėtos pagrindinės turimos politikos priemonės, skirtos likusioms oro kokybės problemoms spręsti⁷. 2012 m. atlikta „Eurobarometro“ apklausa, per kurią siekta sužinoti plačiosios visuomenės nuomonę apie oro taršą, ir paskelbta šios apklausos ataskaita⁸. Be to, Komisija ir Europos aplinkos agentūra (EAA) vykdė su oro kokybės politikos įgyvendinimu susijusį bandomąjį projektą, per kurį dvylikos Sąjungos miestų atstovai buvo pakviesti kartu įvertinti vietos lygmens patirtį įgyvendinant oro kokybės politikos programą⁹.

Poveikio vertinimo rezultatai

Visiška atitiktis oro kokybės srities teisės aktams trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu gali būti pasiekta pagrindinį dėmesį skiriant dabartinės politikos įgyvendinimui ir valstybėms narėms imantis veiksmų. Direktyva 2001/81/EB turėtų būti persvarstyta siekiant į ją įtraukti Sąjungos pagal Geteborgo protokolą priimtus 2020 m. tarptautinius įsipareigojimus, bet griežtesnių mažinimo reikalavimų iki 2020 m. nustatyti nereikia.

Tačiau tai nepasakytina apie laikotarpį iki 2030 m. Norint spręsti nepašalinto poveikio sveikatai ir aplinkai problemą, reikia priimti daug griežtesnius išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimus. Kalbant apie 2030 m., pirmenybė teikiama politikos priemonei, pagal kurią poveikis sveikatai būtų sumažintas 70 % iki tų metų įmanomo maksimaliai sumažinti poveikio sveikatai, o šie rezultatai būtų pagerinti papildomai sumažinus eutrofikaciją ir ozono kiekį. Vykdant šiuos išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimus būtų toliau nuosekliai siekiama Sąjungos ilgalaikio tikslo.

⁶ Komisijos komunikatas „Visų pirma galvokime apie mažuosius“ Europos iniciatyva „Small Business Act“, COM(2008) 394 galutinis, 2008 6 25.

⁷ Per konsultacijas naudoti du klausimynai: į trumpesnį, plačiai visuomenei skirtą klausimyną iš viso atsakė 1 934 asmenys, o į ilgesnį, skirtą ekspertams ir suinteresuotosioms šalims – 371 subjektai. Žr. http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm.

⁸ Rezultatai pateikti 2013 m. „Eurobarometre“.

⁹ Su išsamiais rezultatais galima susipažinti EAA ataskaitoje Nr. 7/2013.

Igyvendindama Geteborgo protokole nustatytus 2020 m. teršalų mažinimo įsipareigojimus, Sąjunga nepatirs papildomų išlaidų, išskyrus tas, kurios numatytos pagal bazinio lygio scenarijų. Naujais 2030 m. teršalų mažinimo įsipareigojimais siekiama iki 2030 m. sumažinti su oro kokybe susijusį poveikį, kaip nustatyta Komunikate dėl Europos švaraus oro programos. Per poveikio vertinimą atliktas modeliavimas, per kurį siekta nustatyti optimalų siekiamo sumažinimo poveikį, ir remiantis šia optimizacija nustatyti nacionaliniai šešių svarbiausių išmetamųjų teršalų mažinimo įpareigojimai. Įvykdžius šiuos teršalų mažinimo įsipareigojimus bendros oro taršos išorės išlaidos, kurios pagal bazinio lygio scenarijų sudaro 212 mlrd. EUR, bus sumažintos 40 mlrd. EUR (pagal atsargiausią vertinimą), įskaitant daugiau kaip 2,8 mlrd. EUR vertės tiesioginę ekonominę naudą: 1,85 mlrd. EUR nauda bus gauta sumažėjus darbo našumo nuostoliams, 600 mln. EUR – sveikatos priežiūros išlaidoms, 230 mln. EUR – kultūrinių augalų nuvertėjimui ir 120 mln. EUR – nuostoliams, susijusiems su žmogaus sukurta aplinka. Tai prilygsta metinėms 3,3 mlrd. EUR išlaidoms, patiriamoms siekiant laikytis reikalavimų, arba maždaug dvyliktajai sutaupomų išorės išlaidų daliai. Palyginti su 2005 m. bazinio lygio scenarijumi, 2030 m. poveikis sveikatai bus sumažintas 40 %. Įgyvendinus šį pasiūlymą, poveikis sveikatai būtų sumažintas dar 12 %, todėl, palyginti su 2005 m., šis poveikis iš viso sumažėtų 52 %. Be to, įgyvendinus šį pasiūlymą, eutrofikacija, palyginti su bazinio lygio scenarijumi, sumažėtų dar per pusę.

Laikantis pagal Sąjungos išmetamųjų teršalų nacionalinių ribų režimą nustatytos viršutinės išmetamo metano kiekio ribos, išmetamųjų teršalų kiekį būtų galima sumažinti ekonomiškai efektyviai, tačiau ši politika turėtų derėti su Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 406/2009/EB¹⁰. Galėtų būti įtrauktos nuostatos, pagal kurias būtų siekiama gerinti valdymą ir stebėseną bei ataskaitų teikimą suderinti su tarptautiniais įsipareigojimais, o joms įgyvendinti turėtų būti numatytos labai kuklios administracinės išlaidos (pradinės išlaidos sudarytų apie 8 mln. EUR, o metinės Sąjungos masto išlaidos – 3,5 mln. EUR).

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlymu panaikinamas ir pakeičiamas Direktyvoje 2001/81/EB nustatytas dabartinis Sąjungos režimas, pagal kurį taikomos metinės į atmosferą išmetamų teršalų nacionalinės ribos. Taip užtikrinama, kad Direktyvoje 2001/81/EB laikotarpiui po 2010 m. nustatytos išmetamų SO₂, NO_x, NMLOJ ir NH₃ teršalų nacionalinės ribos būtų taikomos iki 2020 m., ir nustatomi nauji nacionaliniai išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai, kurie nuo 2020 m. ir 2030 m. taikomi SO₂, NO_x, NMLOJ, NH₃, smulkioms kietosioms dalelėms (KD_{2,5}) ir metanui (CH₄), o 2025 m. nustatomi tiems patiems teršalams taikomi tarpiniai išmetamųjų teršalų lygiai.

Toliau konkrečiai aptariami pagrindiniai straipsniai ir priedai.

1, 2 ir 3 straipsniuose nurodomas šio pasiūlymo dalykas ir taikymo sritis ir pateikiamos jame vartojamų pagrindinių terminų apibrėžtys.

Pagal 4 straipsnį kartu su II priedu valstybės narės turi apriboti per metus išmetamą SO₂, NO_x, NMLOJ, NH₃, KD_{2,5} ir CH₄ kiekį, kad įvykdytų savo išmetamųjų teršalų mažinimo

¹⁰ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas (OL L 140, 2009 6 5, p. 136).

įsipareigojimus, taikomus nuo 2020 m. ir 2030 m. Be to, valstybės narės 2025 m. privalo apriboti per metus išmetamą tų teršalų kiekį iki lygio, kuris nustatomas remiantis linijine mažinimo trajektorija, nebent joms reikėtų imtis priemonių, dėl kurių jos patirtų neproporcingų išlaidų. 4 straipsnyje nurodomi taršos šaltiniai, kurie neturėtų būti įtraukiami į apskaitą.

5 straipsniu valstybėms narėms suteikiama teisė naudotis tam tikromis lankstumo priemonėmis, jei tam neprieštarauja Komisija: laikantis tam tikrų sąlygų, į apskaitą įtraukti tarptautinio jūrų eismo sektoriuje sumažintą išmetamų NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} teršalų dalį, bendrai įgyvendinti išmetamo CH₄ kiekio mažinimo įsipareigojimus ir siūlyti patikslintus išmetamųjų teršalų inventorių, kai dėl patobulintos inventoriaus metodikos nebevykdomas išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimas (išskyrus CH₄ atveju).

6 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės priimtų, įgyvendintų ir reguliariai atnaujintų nacionalines oro taršos kontrolės programas, nurodydamos, kaip bus įgyvendinami jų išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai. Nacionalinėse oro taršos kontrolės programose turėtų būti pateikta bent III priedo 2 dalyje nurodyta informacija ir informacija apie išmetamo juodosios anglies kiekio mažinimą, taip pat gali būti nurodytos specialios, III priedo 1 dalyje išvardytos priemonės, skirtos žemės ūkio sektoriuje išmetamam KD_{2,5} ir NH₃ kiekiui mažinti. Nacionalinės oro taršos kontrolės programos rengiamos vadovaujantis bendra oro kokybės politikos programa ir į jas įtraukiama informacija apie tyrimą, kuriuo grindžiamas priemonių pasirinkimas. Prieš baigdamos rengti programas, valstybės narės dėl jų surengia viešas konsultacijas. Todėl, siekiant užtikrinti, kad nacionalinės oro taršos kontrolės programos būtų įtrauktos į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/35/EB¹¹ taikymo sritį, ji yra iš dalies keičiama 16 straipsniu.

7 straipsnyje, kuris skaitomas kartu su I priedu, reikalaujama, kad valstybės narės stebėtų į atmosferą išmetamus teršalus ir, vadovaudamosi pagal Tolimųjų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją patvirtintais IV priede nurodytais ir išsamiau aptartais įsipareigojimais ir gairėmis, rengtų ir atnaujintų nacionalinius išmetamųjų teršalų inventorių ir prognozes, prie kurių turi būti pridėdama informacinė inventoriaus ataskaita. Valstybės narės, pagal 5 straipsnį taikančios lankstumo priemones, atitinkamą informaciją privalo įtraukti į informacinę inventoriaus ataskaitą arba į atskirą ataskaitą.

Pagal 8 straipsnį valstybės narės, naudodamosi V priede nurodytais būdais, stebi, jei įmanoma, neigiamą oro taršos poveikį vandens ir sausumos ekosistemoms. Valstybės narės turi teisę naudotis pagal kitas Sąjungos priemones sukurtomis stebėsenos sistemomis.

9 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės, laikydamosi I priede nurodytų datų, pateiktų Komisijai savo nacionalines oro taršos kontrolės programas, visus jų atnaujinimus ir visą atliekant stebėseną surinktą informaciją, nustatytą pagal 7 ir 8 straipsnius. Komisija, Europos aplinkos agentūrai ir valstybėms narėms padedant, reguliariai tikrina praneštų nacionalinių išmetamųjų teršalų inventorių duomenų tikslumą ir išsamumą.

10 straipsnyje nustatoma, kad Komisija kas penkerius metus teikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitas, kuriose, be kita ko, praneša, kaip taikoma 4 straipsnio 2 dalis, susijusi su 2025 m. nustatytais tarpiniais išmetamųjų teršalų lygiais.

¹¹ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, nustatanti visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/337/EEB ir 96/61/EB dėl visuomenės dalyvavimo ir teisės kreiptis į teismus (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

11 straipsniu skatinama sisteminga ir aktyvi elektroninėmis priemonėmis vykdoma pagal šį pasiūlymą surinktos ir apdorotos informacijos sklaida ir jame atitinkamai daroma nuoroda į Sąjungos teisėje, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB¹², nustatytus reikalavimus.

12 straipsniu skatinamas Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis ir atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis, siekiant pasaulio lygmeniu toliau ir geriau spręsti su į atmosfera išmetamais teršalais susijusias problemas.

13 straipsnyje nustatoma išsami procedūra, kuri pagal 6 straipsnio 7 dalį, 7 straipsnio 9 dalį ir 8 straipsnio 3 dalį taikoma siekiant I priedą, III priedo 1 dalį, taip pat IV ir V priedus priderinti prie mokslo ir technikos pažangos, priimant deleguotuosius aktus.

14 straipsnyje nurodoma, kad Komisija, siekdama priimti įgyvendinimo aktus pagal 5 straipsnio 6 dalį ir 6 straipsnio 9 dalį, taiko Komiteto nagrinėjimo procedūrą ir kad naudojamosi pagal Direktyvos 2008/50/EB 29 straipsnį jau įsteigtu Komitetu.

15, 17 ir 19 straipsniuose nustatomos nuostatos dėl sankcijų, taikomų pažeidus pagal šį pasiūlymas priimtas nacionalines nuostatas, dėl pasiūlymo įsigaliojimo ir perkėlimo į valstybių narių teisę.

18 straipsnis susijęs su Direktyvos 2001/84/EB panaikinimu, tačiau jame nurodoma, kad toje direktyvoje nustatytos išmetamųjų teršalų nacionalinės ribos toliau taikomos iki 2019 m. gruodžio 31 d.

VI priede pateikiama atitikmenų lentelė.

Teisinis pagrindas

Kadangi pagrindinis pasiūlymo tikslas – apsaugoti aplinką pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnį, pasiūlymas grindžiamas SESV 192 straipsnio 1 dalimi.

¹² 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

Subsidiarumo ir proporcingumo principai ir pasirinkta priemonė

Subsidiarumo principas taikomas tiek, kiek pasiūlymas nepriklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai.

Valstybės narės negali deramai pasiekti pasiūlyme nustatytų tikslų. Siekiant Sąjungoje spręsti labai svarbias, tačiau vis dar neišspręstas su oro kokybės poveikiu susijusias problemas, kiekviena valstybė narė privalo sumažinti savo išmetamųjų teršalų kiekį, o ekonomiškai veiksmingų taršos mažinimo priemonių derinimo visoje Europoje veiksmai gali būti koordinuojami tik Sąjungos lygmeniu. Nustatant išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimus, atsižvelgiama į valstybėse narėse išmetamųjų teršalų poveikį ne tik šalies, bet ir tarpvalstybiniu lygmeniu.

Imantis veiksmų Sąjungos lygmeniu bus galima geriau įgyvendinti pasiūlymo tikslą. Direktyvoje 2001/81/EB nustatomi išmetamųjų teršalų mažinimo tikslai ir būtinieji jų įgyvendinimo reikalavimai, o valstybėms narėms paliekama laisvė nuspręsti dėl geriausio priemonių, kuriomis tie mažinimo tikslai būtų įgyvendinami, derinio. To principo laikomasi ir šiame pasiūlyme: jame toliau derinami nacionalinėms programoms, taip pat į atmosferą išmetamųjų teršalų stebėsenai ir ataskaitų apie juos teikimui taikomi reikalavimai, siekiant pašalinti Direktyvos 2001/81/EB trūkumus ir laikytis tarptautinių įsipareigojimų, prisiimtų pagal Tolimųjų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją ir jos protokolus. Pasiūlyme reikalaujama, kad žemės ūkio sektoriuje išmetami teršalai būtų kontroliuojami jų susidarymo vietoje, tačiau valstybėms narėms suteikiama teisė šio reikalavimo nevykdyti, jei tai nebūtina atitinkamam išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimui įgyvendinti.

Todėl šis pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Pasirinkta teisinė priemonė yra direktyva, nes pasiūlyme nustatomi tikslai ir įpareigojimai, o valstybėms narėms paliekama pakankamai laisvės lanksčiai pasirinkti atitikties užtikrinimo priemones ir jų išsamų įgyvendinimo planą. Todėl pasiūlymas atitinka proporcingumo principą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Direktyva bus įgyvendinama naudojant turimą biudžetą ir neturės poveikio daugiametei finansinei programai.

5. NEPRIVALOMI ELEMENTAI

Aiškinamieji dokumentai

Komisija mano, kad siekiant pagerinti informacijos apie direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę kokybę, dėl toliau nurodytų priežasčių būtina pateikti aiškinamuosius dokumentus.

Norint užtikrinti, kad būtų įgyvendinti direktyvos tikslai (t. y. apsaugota žmonių sveikata ir aplinka), būtina, kad ji visa būtų teisingai perkelta į nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse į atmosferą išmetami teršalai jau yra reguliuojami, ši direktyva į nacionalinę teisę greičiausia nebus perkelta vienu teisės aktu, bet bus daromi įvairūs pakeitimai ar teikiami nauji pasiūlymai susijusiose srityse. Be to, direktyvos įgyvendinimas dažnai yra labai decentralizuotas, nes už jos taikymą, o kai kuriose valstybėse narėse ir už perkėlimą, atsako regioninės ir vietos valdžios institucijos.

Tikėtina, kad dėl nurodytųjų veiksnių padidės neteisingo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir įgyvendinimo rizika, todėl Komisijai bus sudėtingiau stebėti, kaip taikoma Sąjungos teisė. Siekiant užtikrinti, kad nacionaliniai teisės aktai atitiktų direktyvos nuostatas, labai svarbu pateikti aiškią informaciją apie direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę.

Reikalavimas pateikti aiškinamuosius dokumentus gali sudaryti papildomą administracinę naštą tose valstybėse narėse, kurios neturi tokio darbo patirties. Tačiau galima papildoma administracinė našta yra proporcinga siekiamam tikslui užtikrinti veiksmingą direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę ir visapusiškai įgyvendinti direktyvos tikslus.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, tikslinga prašyti valstybių narių prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškintos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisės akto pasiūlymą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹³,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹⁴,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- 1) per paskutinius 20 metų Sąjungoje įgyvendinant specialią politiką, įskaitant 2005 m. paskelbtą Komisijos komunikatą „Teminė oro taršos strategija“¹⁵, į atmosferą išmetamų antropogeninių teršalų ir oro kokybės srityje padaryta didelė pažanga. Svarbi priemonė šiuo atžvilgiu buvo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB¹⁶, kurioje nustatytos valstybėse narėse iš viso per metus išmetamų teršalų ribos, nuo 2010 m. taikomos sieros dioksidui (SO₂), azoto oksidams (NO_x), amoniakui (NH₃) ir nemetaniniams lakiesiems organiniams junginiams (NMLOJ). Taip 1990–2010 m. išmetamas SO₂ kiekis sumažintas 82 %, NO_x kiekis – 47 %, NMLOJ kiekis – 56 %, o NH₃ kiekis – 28 %. Tačiau, kaip nurodyta „Europos švaraus oro programoje“ (persvarstytoje Teminėje oro taršos strategijoje)¹⁷, lieka neišspręstas didelio neigiamo poveikio ir pavojaus aplinkai ir žmonių sveikatai klausimas;

¹³ OL C, p. .

¹⁴ OL C, p. .

¹⁵ 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Teminė oro taršos strategija“, COM(2005) 446 galutinis.

¹⁶ 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų (OL L 309, 2001 11 27, p. 22).

¹⁷ Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos švaraus oro programa“, COM (2013)[xxx].

- 2) Septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje¹⁸ patvirtinamas Sąjungos ilgalaikis oro politikos tikslas pasiekti tokį oro kokybės lygį, dėl kurio nekiltų didelio neigiamo poveikio ir pavojaus žmonių sveikatai ir aplinkai, todėl raginama visapusiškai laikytis dabartinių Sąjungos oro kokybės sritys teisės aktų, siekti laikotarpiui po 2020 m. nustatytų strateginių tikslų bei imtis strateginių veiksmų, didinti pastangas tose srityse, kuriose didelis kiekis į atmosferą išmetamų teršalų daro poveikį gyventojams ir ekosistemoms, ir didinti oro kokybės sritys teisės aktų ir, visų pirma, Sąjungos klimato kaitos ir biologinės įvairovės politikos tikslų sinergiją;
- 3) persvarstytoje Teminėje oro taršos strategijoje nustatomi nauji strateginiai tikslai laikotarpiui iki 2030 m., kuriuos įgyvendinant būtų palaipsniui siekiama Sąjungos ilgalaikio tikslo;
- 4) valstybės narės ir Sąjunga yra 1979 m. Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos¹⁹ ir kelių jos protokolų, įskaitant 1999 m. Geteborgo protokolą dėl rūgštėjimo, eutrofikacijos ir pažemio ozono mažinimo, šalys;
- 5) persvarstytame Geteborgo protokole, priimtame Tarybos sprendimu [xxxx/xxxx/ES]²⁰, 2020 m. ir vėlesniam laikotarpiui kiekvienai šaliai, remiantis 2005 m., kurie laikomi baziniais metais, nustatomi nauji išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai, susiję su SO₂, NO_x, NH₃, NMLOJ ir smulkiomis kietosiomis dalelėmis (KD_{2,5}), skatinama mažinti išmetamą juodosios anglies kiekį, taip pat raginama rinkti ir kaupti informaciją apie neigiamą į atmosferą išmetamų teršalų koncentracijos ir nuosėdų poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai ir dalyvauti pagal Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją rengiamose į poveikį orientuotose programose;
- 6) todėl Direktyva 2001/81/EB nustatytas išmetamųjų teršalų nacionalinių ribų taikymo režimas turėtų būti persvarstytas, siekiant jį priderinti prie Sąjungos ir valstybių narių tarptautinių įsipareigojimų;
- 7) valstybės narės turėtų šią direktyvą įgyvendinti taip, kad būtų veiksmingai prisidėta prie Sąjungos ilgalaikio oro kokybės tikslo, kuris pabrėžiamas Pasaulio sveikatos organizacijos gairėse, ir Sąjungos biologinės įvairovės ir ekosistemų apsaugos tikslų, mažindamos su rūgštėjimu, eutrofikacija ir ozonu susijusios oro taršos lygį ir nuosėdas, kad jie neviršytų Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijoje nustatytos kritinės apkrovos ir lygių;
- 8) be to, ši direktyva turėtų padėti siekti Sąjungos teisės aktuose nustatytų oro kokybės tikslų, švelninti klimato kaitos poveikį, mažinant išmetamą trumpaamžių atmosferos teršalų kiekį, ir apskritai gerinti oro kokybę;
- 9) valstybės narės turėtų laikytis šioje direktyvoje nustatytų 2020 m. ir 2030 m. išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų. Kad įrodytų pažangą vykdant 2030 m.

¹⁸ Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ pasiūlymas, COM(2012) 710, 2012 11 29.

¹⁹ 2003 m. birželio 13 d. Tarybos sprendimas 2003/507/EB dėl Europos bendrijos prisijungimo prie 1979 m. Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų Konvencijos Protokolo dėl rūgštėjimo, eutrofikacijos ir pažemio ozono mažinimo (OL L 179, 2003 7 17, p. 1).

²⁰ Tarybos sprendimas 2013/xxxx/ES dėl 1979 m. Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos 1999 m. Protokolo dėl rūgštėjimo, eutrofikacijos ir pažemio ozono mažinimo pakeitimo priėmimo (OL L..., p...).

įsipareigojimus, valstybės narės 2025 m. turėtų laikytis tarpinių išmetamųjų teršalų lygių, kurie nustatomi remiantis linijine trajektorija, jungiančia 2020 m. nustatytus išmetamųjų teršalų lygius ir pagal teršalų mažinimo įsipareigojimus 2030 m. nustatytus tų teršalų lygius, nebent dėl to jos turėtų patirti neproporcingų išlaidų. Jei 2025 m. valstybės narės išmetamųjų teršalų taip apriboti negali, to priežastis jos turėtų paaiškinti pagal šią direktyvą teikiamose ataskaitose;

- 10) kai kurios valstybės narės pagal Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją pasirinko išmetamųjų teršalų ribas transporto sektoriuje nustatyti remdamosi naudojamo kuro tipu. Dėl to atsirado bendro suvartojamos energijos kiekio duomenų ir statistikos, taip pat visos Sąjungos mastu, neatitikimų. Todėl siekiant visoms valstybėms narėms ir visos Sąjungos mastu užtikrinti bendrą nuoseklų pagrindą, šioje direktyvoje nustatomi ataskaitų teikimo reikalavimai ir išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai, grindžiami nacionaliniu energijos suvartojimu ir parduoto kuro kiekiu, taip užtikrinant didesnę derėtiną su Sąjungos klimato kaitos ir energijos srities teisės aktais;
- 11) siekiant skatinti, kad nacionaliniai išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai būtų vykdomi, o tarpinių išmetamųjų teršalų lygių būtų siekiama ekonomiškai efektyviai, valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė į apskaitą įtraukti tarptautinio jūrų eismo sektoriuje sumažintą išmetamųjų teršalų kiekį, jei tame sektoriuje teršalų išmetama mažiau nei jų būtų išmetama laikantis Sąjungos teisės standartų, įskaitant Tarybos direktyvoje 1999/32/EB²¹ nustatytą ribinių sieros kiekio kure verčių. Be to, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė drauge vykdyti su metanu (CH₄) susijusius įsipareigojimus ir laikytis tarpinių išmetamo metano lygių, tuo tikslu pasinaudojant Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 406/2009/EB²². Siekdamos patikrinti, kaip laikomasi jų išmetamųjų teršalų nacionalinių ribų, išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų ir tarpinių išmetamųjų teršalų lygių, valstybės narės galėtų patikslinti savo nacionalinius išmetamųjų teršalų inventurius, atsižvelgdamos į geresnes mokslines žinias ir metodus, susijusius su išmetamaisiais teršalais. Komisija galėtų paprieštarauti bet kurios iš šių lankstumo priemonių taikymui valstybėje narėje, jei nebūtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų sąlygų;
- 12) valstybės narės turėtų priimti ir įgyvendinti nacionalinę oro taršos kontrolės programą, siekdamos vykdyti savo išmetamųjų teršalų mažinimo reikalavimus, laikytis tarpinių išmetamųjų teršalų lygių ir veiksmingai prisidėti prie Sąjungos oro kokybės tikslų įgyvendinimo. Todėl valstybės narės turėtų atsižvelgti į poreikį išmetamųjų teršalų kiekį mažinti tose zonose ir aglomeracijose, kuriose yra pernelyg didelė į atmosferą išmetamų teršalų koncentracija ir (arba) nuo kurių labai priklauso oro tarša kitose zonose ir aglomeracijoje, įskaitant kaimynines šalis. Taigi, nacionalinės oro taršos kontrolės programos turėtų padėti sėkmingai įgyvendinti oro kokybės planus, priimtus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/50/EB²³ 23 straipsnį;

²¹ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse ir iš dalies keičianti Direktyvą 93/12/EEB (OL L 121, 1999 5 11, p. 13).

²² 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas (OL L 140, 2009 6 5, p. 136).

²³ 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/50/EB dėl aplinkos oro kokybės ir švaresnio oro Europoje (OL L 152, 2008 6 11, p. 1).

- 13) kad būtų sumažintas iš pagrindinių šaltinių į atmosferą išmetamas NH_3 ir $\text{KD}_{2,5}$ kiekis, į nacionalines oro taršos kontrolės programas turėtų būti įtrauktos priemonės, taikytinos žemės ūkio sektoriui. Atsižvelgiant į konkrečias nacionalines aplinkybes, valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė įgyvendinti kitas nei šioje direktyvoje nustatytas priemonės, užtikrinant tolygų aplinkosauginio veiksmingumo lygį;
- 14) nacionalinė oro taršos kontrolės programa, įskaitant analizę, kuria remiantis nustatomos politikos kryptys ir priemonės, turėtų būti nuolat atnaujinama;
- 15) siekdamas parengti pagrįstas nacionalines oro taršos kontrolės programas ir visus svarbius atnaujinimus, valstybės narės jas turėtų aptarti per visų lygmenų konsultacijas su visuomene ir kompetentingomis institucijomis, sudarydamos sąlygas aptarti visas su politikos kryptimis ir priemonėmis susijusias galimybes. Jei įgyvendindamos savo programas valstybės narės galėtų daryti poveikį kitos šalies oro kokybei, jos turėtų surengti tarpvalstybines konsultacijas, laikydamosi Sąjungos ir tarptautiniuose teisės aktuose, įskaitant Tarybos patvirtintą²⁴ Konvenciją dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste (Espas, 1991 m.) ir jos Strateginį aplinkos vertinimo protokolą (Kijevas, 2003 m.), nustatytų reikalavimų;
- 16) valstybės narės turėtų sudaryti visų į atmosferą išmetamų teršalų, kuriems taikoma ši direktyva, inventorių, parengti prognozes ir informacines inventoriaus ataskaitas ir apie juos teikti ataskaitas, kad Sąjunga galėtų vykdyti pagal Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją ir jos protokolus priimtus ataskaitų teikimo įsipareigojimus;
- 17) siekdamas išlaikyti nuoseklumą visos Sąjungos mastu, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų Komisijai teikiamos ataskaitos apie nacionalinius išmetamųjų teršalų inventorių ir prognozes, taip pat informacines inventoriaus ataskaitas visiškai derėtų su jų pagal Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją teikiamomis ataskaitomis;
- 18) siekdamas įvertinti šioje direktyvoje nustatytų nacionalinių išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų veiksmingumą, valstybės narės taip pat turėtų, kai įmanoma, stebėti tokio mažinimo poveikį sausumos ir vandens ekosistemoms, vadovaudamosi tarptautiniu mastu priimtomis gairėmis, ir apie šį poveikį teikti ataskaitas;
- 19) valstybės narės, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB²⁵, turėtų užtikrinti aktyvią ir sistemingą informacijos sklaidą elektroninėmis priemonėmis;
- 20) siekiant užtikrinti šios direktyvos derėjimą su 1998 m. Orhuso konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, būtina iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/35/EB²⁶;

²⁴ 2008 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas 2008/871/EB dėl 1991 m. JT EEK Espo konvencijos dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste Strateginio aplinkos vertinimo protokolo patvirtinimo Bendrijos vardu (OL L 308, 2008 11 19, p. 33).

²⁵ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

²⁶ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, nustatanti visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ir iš dalies keičianti Tarybos

- 21) siekiant atsižvelgti į technikos raidą, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamos ataskaitų teikimo gairės, nustatytos I priede, III priedo 1 dalyje, taip pat IV ir V prieduose, siekiant jas priderinti prie technikos pažangos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamuosius darbus Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- 22) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011²⁷;
- 23) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikytinų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taikymo taisykles ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios;
- 24) atsižvelgiant į reikalingų Direktyvos 2001/81/EB pakeitimų pobūdį ir apimtį ir siekiant didinti teisinį tikrumą, aiškumą, skaidrumą ir prisidėti prie teisės aktų supaprastinimo, ta direktyva turėtų būti pakeista. Siekiant užtikrinti oro kokybės gerinimo pastangų tęstinumą, kol 2020 m. bus pradėti taikyti šioje direktyvoje nustatyti nauji nacionaliniai išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai, valstybės narės turėtų laikytis Direktyvoje 2001/81/EB nustatytų išmetamųjų teršalų nacionalinių ribų;
- 25) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, valstybės narės negali tinkamai pasiekti pačios, o dėl priežasčių, susijusių su tarpvalstybiniu oro taršos pobūdžiu, jo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali patvirtinti priemones, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- 26) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų²⁸ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimo apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Teisės aktų leidėjas mano, kad šios direktyvos atveju tokių dokumentų pateikimas yra pagrįstas,

direktyvas 85/337/EEB ir 96/61/EB dėl visuomenės dalyvavimo ir teisės kreiptis į teismus (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

²⁷ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

²⁸ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos valstybėse narėse į atmosferą išmetamų rūgštėjimą ir eutrofikaciją sukeliančių teršalų, ozono pirmtakų, pirminių kietųjų dalelių, antrinių kietųjų dalelių pirmtakų ir kitų oro teršalų ribos, taip pat reikalaujama parengti, priimti ir įgyvendinti nacionalines oro taršos kontrolės programas ir stebėti išmetamus teršalus bei jų poveikį ir apie tai teikti ataskaitas.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma I priede nurodytiems teršalams, išmetamiems iš visų šaltinių, esančių valstybių narių teritorijoje, jų išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės zonose.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. teršalų išmetimas – medžiagos išleidimas į atmosferą iš taškinio arba pasklidžiojo šaltinio;
2. ozono pirmtakai – azoto oksidai, nemetaniniai lakieji organiniai junginiai, metanas ir anglies monoksidas;
3. oro kokybės tikslai – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2008/50/EB ir 2004/107/EB²⁹ nustatytos oro kokybės ribinės vertės, siektinos vertės ir įsipareigojimai dėl poveikio koncentracijos;
4. azoto oksidai (NO_x) – azoto oksidas ir azoto dioksidas, išreikšti kaip azoto dioksidas;
5. nemetaniniai lakieji organiniai junginiai (NMLOJ) – visi antropogeninės kilmės organiniai junginiai, išskyrus metaną, kuriems saulės šviesoje reaguojant su azoto oksidais gali susidaryti fotocheminių oksidatorių;
6. KD_{2,5} – kietosios dalelės, kurių 50 proc. praeina pro joms pralaidžią 2,5 μm aerodinaminio skersmens angą, kaip nustatyta pamatinio KD_{2,5} mėginių ėmimo ir matavimo metodo apraše EN 14907;
7. nacionalinis išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimas – sumažintas išmetamas medžiagos kiekis, kuris išreiškiamas sumažinto išmetamųjų teršalų kiekio, nustatomo

²⁹ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/107/EB dėl arseno, kadmio, gyvsidabrio, nikelio ir policiklinių aromatinių angliavandenilių aplinkos ore (OL L 23, 2005 1 26, p. 3–16).

lyginant bendrą baziniais metais (2005 m.) išleistų teršalų kiekį ir bendrą tiksliniais kalendoriniais metais išleistų teršalų kiekį, procentine dalimi ir kurio valstybė narė privalo neviršyti;

8. nusileidimo ir pakilimo ciklas – ciklas, apimantis orlaivio įriedėjimą ir išriedėjimą žeme, pakilimą, aukštėjimą, artėjimą, nusileidimą ir visus kitus jo manevrus, atliekamus mažesniame nei 3 000 pėdų aukštyje;
9. tarptautinis jūrų eismas – su bet kurios valstybės vėliava plaukiojančių laivų (išskyrus žvejybos laivus), kurie išvyksta iš vienos šalies teritorijos ir atvyksta į kitos šalies teritoriją, reisai jūroje ir priekrančių vandenyse;
10. išmetamųjų teršalų kontrolės rajonas – specialus jūros rajonas, nustatytas pagal Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL) VI priedą;
11. taršos kontrolės zona – jūros rajonas, kuris driekiasi ne toliau kaip 200 jūrmylių nuo bazinių linijų, nuo kurių matuojamas teritorinės jūros plotis, ir kuri taršos iš laivų prevencijos, mažinimo bei kontrolės tikslais, vadovaudamasi taikomomis tarptautinėmis taisyklėmis ir standartais, nustato valstybė narė;
12. juodoji anglis – šviesą sugeriančios anglinės kietosios dalelės.

4 straipsnis

Nacionaliniai išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimai

1. Valstybės narės, laikydamosi II priede nustatytų, nuo 2020 m. ir 2030 m. taikomų nacionalinių išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų, riboja bent šių per metus išmetamų antropogeninės kilmės teršalų kiekį: sieros dioksido (SO_2), azoto oksidų (NO_x), nemetaninių lakiųjų organinių junginių (NMLOJ), amoniako (NH_3), kietųjų dalelių ($\text{KD}_{2,5}$) ir metano (CH_4).
2. Nepažeisdamos 1 dalies, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, dėl kurių nereikėtų patirti neproporcingų išlaidų, kad 2025 m. apribotų savo išmetamuosius antropogeninės kilmės SO_2 , NO_x , NMVOC, NH_3 , $\text{PM}_{2,5}$ ir CH_4 teršalus. Tų išmetamųjų teršalų lygiai nustatomi remiantis parduotu kuro kiekiu ir pagal linijinę mažinimo trajektoriją, jungiančią 2020 m. nustatytus išmetamųjų teršalų lygius ir pagal teršalų mažinimo įsipareigojimus 2030 m. nustatytus išmetamųjų teršalų lygius.

Jei valstybės narės 2025 m. išmetamųjų teršalų pagal nustatytą trajektoriją apriboti negali, to priežastis paaiškina Komisijai pagal 9 straipsnį teikiamose ataskaitose.
3. Siekiant laikytis 1 ir 2 dalyse nustatytų įsipareigojimų, į apskaitą neįtraukiami šie išmetamieji teršalai:
 - (a) orlaivių išmetamieji teršalai, išskyrus teršalus, išmetamus per nusileidimo ir pakilimo ciklą;
 - (b) Kanarų salose, Prancūzijos užjūrio departamentuose, Madeiroje ir Azorų salose išmetami teršalai;

- (c) nacionalinio jūrų eismo sektoriuje, vykdant reišus į b punkte nurodytas teritorijas ir iš jų, išmetami teršalai;
- (d) nepažeidžiant 5 straipsnio 1 dalies, tarptautinio jūrų eismo sektoriuje išmetami teršalai.

5 straipsnis

Lankstumo priemonės

1. Siekdamos laikytis 2025 m. tarpinių išmetamųjų teršalų lygių, nustatytų pagal 4 straipsnio 2 dalį, ir II priede nustatytų nacionalinių išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų, kurie 2030 m. ir vėlesniu laikotarpiu taikomi NO_x, SO₂ ir KD_{2,5}, valstybės narės gali tarptautinio jūrų eismo sektoriuje sumažintu išmetamųjų NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} teršalų kiekiu kompensuoti tais pačiais metais iš kitų šaltinių išmestą NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} kiekį, jei laikomasi šių sąlygų:
 - (a) išmetamųjų teršalų sumažinama jūrų rajonuose, kurie yra valstybių narių teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ar taršos kontrolės zonose, jei jos yra nustatytos;
 - (b) valstybės narės priėmė ir įgyvendina veiksmingas stebėsenos ir tikrinimo priemones, kad būtų užtikrintas tinkamas šios lankstumo priemonės naudojimas;
 - (c) valstybės narės priėmė priemones, kuriomis tarptautinio jūrų eismo sektoriuje išmetamą NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} kiekį siekia sumažinti labiau nei laikydamosi išmetamiems NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} taikomų Sąjungos standartų, ir tinkamai išreiškė skaičiais taikanti šias priemones papildomai sumažintą išmetamųjų teršalų kiekį;
 - (d) išmetamiesiems teršalams kompensuoti nepanaudojo daugiau kaip 20 % sumažinto išmetamųjų NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} teršalų kiekio, apskaičiuojamo pagal c punktą, su sąlyga, kad taikydamos šią kompensacijos priemonę laikosi II priede nustatytų 2020 m. nacionalinių išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimų.
2. Valstybės narės gali drauge įgyvendinti II priede nurodytus išmetamo metano kiekio mažinimo įsipareigojimus ir laikytis tarpinių išmetamo metano lygių, jei laikosi šių sąlygų:
 - (a) laikosi visų pagal Sąjungos teisę, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 406/2009/EB, priimtų taikytinų reikalavimų ir sąlygų;
 - (b) priėmė ir įgyvendina veiksmingas nuostatas, kad būtų užtikrintas tinkamas bendro įgyvendinimo priemonės naudojimas.
3. Valstybės narės gali pagal IV priedą sudaryti patikslintus metinius nacionalinius išmetamųjų SO₂, NO_x, NH₃, NMLOJ ir KD_{2,5} inventorių, jei taikant patobulintus išmetamųjų teršalų inventorizavimo metodus, atnaujintus mokslinėmis žiniomis,

nebūtų užtikrinta atitiktis jų nacionaliniams išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimams arba nebūtų laikomasi tarpinių išmetamųjų teršalų lygių.

4. Valstybės narės, ketinančios taikyti 1, 2 ir 3 dalis, apie tai informuoja Komisiją iki metų, einančių prieš atitinkamus ataskaitinius metus, rugsėjo 30 d. Teikiant informaciją nurodomi teršalai ir susiję sektoriai ir, jei turima duomenų, poveikio mastas nacionaliniams išmetamųjų teršalų inventoriams.
5. Komisija, Europos aplinkos agentūrai padedant, atlieka peržiūrą ir įvertina, ar konkrečiais metais naudojantis bet kuria iš lankstumo priemonių būtų laikomasi susijusių reikalavimų ir kriterijų.

Jei per devynis mėnesius nuo atitinkamos ataskaitos, nurodytos 7 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, gavimo dienos Komisija prieštaravimų nepareiškia, susijusi valstybė narė laiko, kad naudojimuisi lankstumo priemone, dėl kurios teikta paraiška, yra pritariama ir ja galima naudotis tuos metus. Jei, Komisijos nuomone, naudojimasis lankstumo priemone neatitinka taikomų reikalavimų ir kriterijų, ji priima sprendimą ir informuoja valstybę narę, kad paraiška negali būti priimta.

6. Komisija, laikydamasi 14 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose būtų nustatytos išsamios naudojimosi 1, 2 ir 3 dalyse nurodytomis lankstumo priemonėmis taisyklės.

6 straipsnis

Nacionalinės oro taršos kontrolės programos

1. Siekdamos pagal 4 straipsnį apriboti savo metinius išmetamuosius antropogeninės kilmės teršalus, valstybės narės pagal III priedo 2 dalį parengia ir priima nacionalinę oro taršos kontrolės programą.
2. Valstybės narės, rengdamos, priimdamos ir įgyvendindamos 1 dalyje nurodytą programą:
 - (a) įvertina, kokį poveikį nacionaliniai išmetamųjų teršalų šaltiniai gali turėti oro kokybei jų teritorijose ir kaimyninėse valstybėse narėse, prireikus taikydamos pagal Tolimųjų pernašų Europoje monitoringo ir įvertinimo programą (angl. EMEP) surinktus duomenis ir parengtus metodus;
 - (b) atsižvelgia į poreikį mažinti į atmosferą išmetamus teršalus, siekdamos savo teritorijose ir, jei taikoma, kaimyninėse valstybėse narėse įgyvendinti oro kokybės tikslus;
 - (c) imdamosi priemonių savo nacionaliniams $KD_{2,5}$ kiekio mažinimo įsipareigojimams įvykdyti, pirmenybę teikia priemonėms, kuriomis būtų mažinamas jose išmetamas juodosios angies kiekis;
 - (d) užtikrina derėjimą su kitais susijusiais planais ir programomis, parengtais remiantis valstybių narių ir Sąjungos teisės aktuose nustatytais reikalavimais.

Valstybės narės, siekdamos įvykdyti susijusius nacionalinius išmetamųjų teršalų mažinimo įsipareigojimus, į programas, kiek reikia, įtraukia III priedo 1 dalyje nustatytas išmetamųjų teršalų mažinimo priemonės arba lygiavertį poveikį aplinkai turinčias priemones.

3. Nacionalinė oro taršos kontrolės programa atnaujinama kas dvejus metus.
4. Nepažeidžiant 3 dalies, nacionalinėje oro taršos kontrolės programoje numatyta išmetamųjų teršalų mažinimo politika ir priemonės atnaujinamos per 12 mėnesių, jei:
 - (a) nesilaikoma 4 straipsnyje nustatytų įsipareigojimų arba yra pavojus, kad jų nebus laikomasi;
 - (b) valstybės narės nusprendžia pasinaudoti bet kuria iš 5 straipsnyje nustatytų lankstumo priemonių.
5. Valstybės narės, vadovaudamosi susijusiais Sąjungos teisės aktais, konsultuojasi su visuomene ir kompetentingomis valdžios institucijomis – visais lygmenimis atsakingomis už konkrečius aplinkosaugos klausimus oro taršos, kokybės ir valdymo srityse, todėl greičiausiai susijusiomis su nacionalinių oro taršos programų įgyvendinimu – dėl nacionalinės oro taršos kontrolės programos projekto ir visų svarbių atnaujinimų, prieš juos galutinai priimdamos. Jei taikoma, vadovaujantis susijusiais Sąjungos teisės aktais užtikrinamos tarpvalstybinės konsultacijos.
6. Komisija palengvina programų rengimą ir įgyvendinimą, prireikus keičiantis gerąją patirtimi.
7. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais III priedo 1 dalis būtų priderinta prie technikos pažangos.
8. Komisija gali parengti nacionalinių oro taršos kontrolės programų rengimo ir įgyvendinimo gaires.
9. Be to, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodytą, kokia forma turi būti parengtos valstybių narių oro taršos kontrolės programos ir kokia informacija jose turi būti pateikta. Šie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 straipsnis

Išmetamųjų teršalų inventoriai ir prognozės

1. Valstybės narės, vadovaudamosi I priedo A lentelėje nustatytais reikalavimais, parengia ir kasmet atnaujiną nacionalinius toje pačioje lentelėje nustatytų išmetamųjų teršalų inventorių.

Valstybės narės, vadovaudamosi I priedo B lentelėje nustatytais reikalavimais, turėtų parengti ir kasmet atnaujinti nacionalinius toje pačioje lentelėje nustatytų išmetamųjų teršalų inventorių.
2. Valstybės narės, vadovaudamosi I priedo C lentelėje nustatytais reikalavimais, parengia ir kas dvejus metus atnaujiną toje pačioje lentelėje nustatytų išmetamųjų

teršalų erdvinio pasiskirstymo inventorių, didelių sutelktųjų šaltinių inventorių ir prognozes.

3. Kartu su 1 ir 2 dalyse nurodytais išmetamųjų teršalų inventoriais ir prognozėmis, laikantis I priedo D lentelėje nustatytų reikalavimų, pateikiama informacinė inventoriaus ataskaita.
4. Valstybės narės, kurios taiko lankstumo priemonę pagal 5 straipsnio 1 dalį, atitinkamų metų informacinėje inventoriaus ataskaitoje nurodo šią informaciją:
 - (a) NO_x, SO₂ ir KD_{2,5} kiekį, kuris būtų išmestas, jei nebūtų nustatytas išmetamųjų teršalų kontrolės rajonas;
 - (b) išmetamųjų teršalų sumažinimo lygį, kurį pagal 5 straipsnio 1 dalies c punktą pavyko pasiekti valstybei narei priklausančioje išmetamųjų teršalų kontrolės rajono dalyje;
 - (c) šios lankstumo priemonės taikymo mastą;
 - (d) bet kokius papildomus duomenis, kurie, valstybės narės nuomone, padėtų Komisijai ir jai padedančiai Europos aplinkos agentūrai atlikti išsamų sąlygų, kuriomis įgyvendinama lankstumo priemonė, vertinimą.
5. Valstybės narės, pasirinkusios 5 straipsnio 2 dalyje numatytą lankstumo priemonę, pateikia atskirą ataskaitą, kad Komisija galėtų atlikti peržiūrą ir įvertinti, ar laikomasi tos nuostatos reikalavimų.
6. Valstybės narės, pasirinkusios 5 straipsnio 3 dalyje numatytą lankstumo priemonę, į atitinkamų metų informacinę inventoriaus ataskaitą įtraukia IV priedo 4 dalyje nustatytą informaciją, kad Komisija galėtų atlikti peržiūrą ir įvertinti, ar laikomasi tos nuostatos reikalavimų.
7. Išmetamųjų teršalų inventorių, įskaitant patikslintus inventorių, prognozes ir informacinę inventoriaus ataskaitą, valstybės narės rengia vadovaudamosi IV priedu.
8. Komisija, kuriai padeda Europos aplinkos agentūra, remdamasi 1, 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija, kasmet parengia ir atnaujiną visų I priede nurodytų išmetamųjų teršalų Sąjungos masto inventorių, prognozes ir informacinę inventoriaus ataskaitą.
9. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų priderinti I priede nurodomi ataskaitų teikimo terminai, o IV priedas būtų priderintas prie technikos ir mokslo pažangos.

8 straipsnis

Oro taršos poveikio stebėseną

1. Valstybės narės, jei įmanoma, užtikrina neigiamo oro taršos poveikio ekosistemoms stebėseną, vadovaudamosi V priede nustatytais reikalavimais.

2. Valstybės narės oro taršos poveikio stebėseną prirėikus derina su kitomis remiantis Sąjungos teisės aktais, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2008/50/EB ir 2000/60/EB³⁰, parengtomis stebėsenos programomis.
3. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais V priedas būtų priderintas prie technikos ir mokslo pažangos.

9 straipsnis

Valstybių narių teikiamos ataskaitos

1. Valstybės narės savo nacionalines oro taršos kontrolės programas Komisijai teikia [per tris mėnesius nuo 17 straipsnyje nurodytos datos; datą įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras] ir vėliau jas atnaušina kas dvejus metus.

Jei nacionalinė oro taršos kontrolės programa yra atnaujinama pagal 6 straipsnio 4 dalį, susijusi valstybė narė apie tai Komisijai praneša per du mėnesius.
2. Nuo 2017 m. valstybės narės, laikydamosi I priede nustatytų ataskaitų teikimo datų, Komisijai ir Europos aplinkos agentūrai pateikia savo nacionalinius išmetamųjų teršalų inventorių, prognozes, erdvinio išmetamųjų teršalų pasiskirstymo inventorių, didelių sutelktųjų tų teršalų šaltinių inventorių, taip pat ataskaitas, nurodytas 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, ir, jei taikoma, 7 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse.

Šie pranešimai dera su Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos sekretoriatui teikiamomis ataskaitomis.
3. Valstybės narės ataskaitas apie jose išmetamą CH₄ kiekį ir išmetamo CH₄ kiekio prognozes teikia pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 525/2013³¹.
4. Komisija, Europos aplinkos agentūrai ir valstybėms narėms padedant, reguliariai peržiūri nacionalinio išmetamųjų teršalų inventoriaus duomenis. Per tokią peržiūrą:
 - (a) atliekamos patikros, siekiant patikrinti pateiktos informacijos skaidrumą, tikslumą, nuoseklumą, palyginamumą ir išsamumą;
 - (b) atliekamos patikros, siekiant nustatyti atvejus, kai inventoriaus duomenys parengiami nesilaikant pagal tarptautinę teisę ir, visų pirma, Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvenciją nustatytų reikalavimų;
 - (c) konsultuojantis su valstybėmis narėmis, atitinkamais atvejais apskaičiuojamos būtinos susijusios techninės pataisos.

³⁰ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

³¹ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

5. Valstybės narės Komisijai ir Europos aplinkos agentūrai praneša šią 8 straipsnyje nurodytą informaciją:
- (a) [iki 17 straipsnyje nurodytos datos; datą įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras] ir paskui kas ketverius metus – stebėsenos vietas ir susijusius stebimus rodiklius;
 - (b) per [vienus metus nuo 17 straipsnyje nurodytos datos; datą įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras] ir paskui kas ketverius metus – privalomų rodiklių matuojamas vertes.

10 straipsnis

Komisijos teikiamos ataskaitos

1. Komisija ne rečiau kaip kas penkerius metus Europos Parlamentui ir Tarybai teikia šios direktyvos įgyvendinimo pažangos ataskaitas, ir, be kita ko, įvertina šios direktyvos reikšmę siekiant joje nustatytų tikslų.
- Komisija, laikydamasi pirmiau nurodytų sąlygų, bet kuriuo atveju teikia ataskaitą už 2025 m. metus ir į ją taip pat įtraukia informaciją apie tai, kaip laikomasi 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų tarpinių išmetamųjų teršalų lygių, o jų nesilaikymo atveju nurodo to priežastis. Ji nustato, ar reikalingi tolesni veiksmai, be kita ko, atsižvelgdama į jų įgyvendinimo poveikį sektoriams.
2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose gali būti pateikiamas šios direktyvos poveikio aplinkai, taip pat socialinio ir ekonominio poveikio vertinimas.

11 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija

1. Valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2003/4/EB, užtikrina, kad ši informacija būtų aktyviai ir sistemingai skleidžiama visuomenėje, ją skelbdamos viešai prieinamoje interneto svetainėje:
- (a) nacionalinės oro taršos kontrolės programos ir visi jų atnaujinimai;
 - (b) nacionaliniai išmetamųjų teršalų inventoriai, atitinkamais atvejais įskaitant patikslintus išmetamųjų teršalų inventorių, nacionalinės išmetamųjų teršalų prognozės, informacinės inventorių ataskaitos, taip pat Komisijai pagal 9 straipsnį pateikiamos papildomos ataskaitos ir informacija.
2. Komisija, laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1367/2006³², užtikrina aktyvią ir sistemingą informacijos sklaidą visuomenėje, visos Sąjungos

³² 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

išmetamųjų teršalų inventorių, prognozes ir informacines inventorių ataskaitas skelbdama viešai prieinamoje interneto svetainėje.

12 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis ir veiksmų koordinavimas su tarptautinėmis organizacijomis

Sąjunga ir valstybės narės atitinkamai siekia vykdyti dvišalį ir daugiašalį bendradarbiavimą su trečiosiomis valstybėmis ir koordinuoti veiksmus su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis, kaip antai Jungtinių Tautų aplinkos programos įgyvendinimo organizacija, Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisija, Tarptautine jūrų organizacija ir Tarptautine civilinės aviacijos organizacija, be kita ko, keisdamosi informacija, susijusia su techniniais ir moksliniais tyrimais bei plėtra ir taip siekdamos sudaryti geresnį pagrindą, kuriuo remiantis būtų mažinami išmetamieji teršalai.

13 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 7 dalyje, 7 straipsnio 9 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 7 dalyje, 7 straipsnio 9 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 6 straipsnio 7 dalį, 7 straipsnio 9 dalį ir 8 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jei per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Direktyvos 2008/50/EB 29 straipsnį įsteigtas Aplinkos oro kokybės komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

15 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų taikymo pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

16 straipsnis

Direktyvos 2003/35/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2003/35/EB I priedas papildomas šiuo g punktu:

„g) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XXXX/XX/ES dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB*, 6 straipsnio 1 dalis

* OL L XX, XXXX XX XX, p. X)“

17 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [aštuoniolika mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo; datą įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras].

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB panaikinama nuo [data, nurodyta šios direktyvos 17 straipsnyje; ją įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras].

Tačiau toliau taikomos šios panaikintos direktyvos nuostatos:

- (a) 1 straipsnis ir I priedas – iki 2019 m. gruodžio 31 d.;

- (b) 7 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 8 straipsnio 1 dalis – iki [data, nurodyta šios direktyvos 17 straipsnyje; ją įrašo Europos Sąjungos leidinių biuras].

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal VI priede pateiktą atitikmenų lentelę.

2. Iki 2019 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali taikyti šios direktyvos 5 straipsnio 3 dalį, laikydamosi Direktyvos 2001/81/EB 4 straipsnyje ir I priede nustatytų išmetamųjų teršalų ribų.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

20 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas